

för pensionsinrättningens verksamhet af beskaffenhet att kunna för pensionsinrättningen medföra ökade förpligtelser utöfver de inrättningen nu åliggande.»

Hvad föredragande departementschefen sålunda yttrat och hemställt, deruti statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition i ämnet till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bil. — — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

C. Blomstedt.

N:o 19.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående efterskänkande af kronans rätt till en del af danaarfvet efter aflidne målaremästaren Carl August Nilssons jembäl aflidna hustru Florentina Gustafva Stare; gifven Stockholms slott den 11 december 1891.

Målaremästaren Carl August Nilssons från Hult Sörgården i Askims församling af Göteborgs och Bohus län hustru Florentina Gustafva Stare aflid den 10 oktober 1873. Hon öfverlefdes af sin bemålde man, men efterlemnade icke några kända arfvingar.

Uti ett den 9 september 1864 upprättadt testamente hade makarne förordnat, att den af dem, som den andre öfverlefde, skulle utan intrång

af den andres arfvingar under full eganderätt bekomma all den egendom, såväl lös som fast, som i deras bo funnes, af hvad beskaffenhet egendomen än vore; hvarjemte de personer, hvilka bevittnat samma testamente, blifvit den 29 nyss nämnda september vid rådstufvurätten i Göteborg för dödsfalls skull på ed hörde angående testamentets tillkomst. Utan att hafva lagligen bevakat testamentet öfvertog mannen Nilsson efter hustruns död boets samtliga tillgångar, uppgående, enligt hvad det efter henne den 8 november 1882 upprättade bouppteckningsinstrument utvisar, till 1,325 kronor 50 öre.

Den 21 maj 1888 afled mannen Nilsson, efterlemnande, enligt hvad vid bouppteckningstillfället den 14 derpåföljde juni antecknades, följande arfvingar, nemligen: brodern Johan Wilhelm Nilsson, som vistades i Norra Amerika, brodern David Florentin Nilsson, till yrket boktryckare och bosatt i Stockholm, samt systemern Elisabeth Nilsson, gift med trädgårdsarbetaren Otto Cederman i Göteborg.

Arfskifte efter Carl August Nilsson förrättades den 30 augusti 1890. Enär det inbördes testamentet mellan honom och hans hustru icke blifvit lagligen bevakadt och sålunda förlorat sin giltighet, samt, vid det förhållande att hustrun icke efterlemnade kända arfvingar, kronan egde rätt till hälften af boets behållning såsom danaarf, blef, enligt hvad det öfver arfskiftet upprättade instrument gifver vid handen, samma behållning, som då uppgick till 1,222 kronor 32 öre, på det sätt fördelad, att, sedan från nämnda belopp frånräknats den vid försäljning af en utaf Carl August Nilsson efter hustruns död inköpt jordlägenhet influtna köpeskilling, 250 kronor, hvilken ansågs böra tillfalla hans arfvingar, af återstoden hälften tilldelades nämnda arfvingar och den andra hälften kronan med 486 kronor 16 öre.

I en till Kongl. Maj:t ingifven skrift hafva nu David Florentin Nilsson samt Otto Cederman och hans hustru Elisabeth Cederman, född Nilsson, i underdånighet anhållit, att, då sökandena vore ålderstigna och i mycket små ekonomiska omständigheter, kronan måtte till förmån för sökandena afstå sin rätt till ifrågavarande danaarf; till stöd för hvilken ansökning åberopats dels ett af vederbörande roteman i Stockholm, med hvilken vederbörande pastor instämt, den 12 januari innevarande år afgifvet intyg, att David Florentin Nilsson, som vore född den 7 september 1832, vore stadd i fattiga omständigheter, dels ock ett af vederbörande pastorsembete den 8 nyssnämnde januari utfärdadt intyg, utvisande, att

Otto Cederman, som vore född den 3 januari 1837, jemväl vore stadd i torftiga ekonomiska vilkor.

I anledning af ansökningen har underdånigt utlåtande afgifvits af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län, som, enär otvifvelaktigt vore, att Carl August Nilssons underlåtenhet att bevaka ofvan omförmälda testamente härledt sig endast af okunnighet om lagens föreskrift i sådant fall äfvensom af den uppfattningen, att genom testamentets företeende vid vittnesförhöret fullgjorts hvad för bevakning varit nödigt, samt sökandena styrkt sig vara Carl August Nilssons arfvingar och i torftiga vilkor, tillstyrkt bifall till ansökningen, möjligen med det tillägg, att eftergiften skedde till förmån icke allenast för sökandena, utan äfven för deras medarfvinge, förbemålde Johan Wilhelm Nilsson.

Kammaradvokatfiskalsembetet, som jemväl blifvit öfver ansökningen hördt, har anfört, att, då behållningen i boet vid hustru Nilssons död enligt bouppteckningen af den 8 november 1882 utgjort 1,325 kronor 50 öre samt kronans danaarfsmedel syntes embetet rätteligen hafva bort vid arfskiftet den 30 augusti 1890 utläggas till hälften af detta belopp eller 662 kronor 75 öre, embetet, som således måst anse kronans i öfrigt ostridiga rätt till danaarf efter hustru Nilsson icke vara genom det hållna skiftet behörigen tillgodosedd, gått i författning om utverkande af stämning till vederbörlig häradsrätt å sökandena samt Johan Wilhelm Nilssons gode man och utredningsmannen i boet, med påstående att arfskiftet måtte på nu antydda sätt rättas och jemkas; men att, sedan motparterna, efter det stämningen ågått, godvilligt inbetalt det fordrade beloppet, embetet ansett sig kunna afstå från rättegångens fullföljd och såsom »ostridigt danaarf» i kronans kassa inlevererat det omnämnda beloppet 662 kronor 75 öre, deraf, sedan aktoratsprovision utanordnats, återstode 596 kronor 48 öre, som sålunda utgjorde danaarfvets belopp; och har kammaradvokatfiskalsembetet på de af Kongl. Maj:ts befallningshafvande anförda skäl tillstyrkt, att sökandena måtte få tillgodonjuta ifrågakomma danaarf.

Med afseende å hvad sålunda förekommit och då anledning lär saknas för kronan att till sökandenas förmån afstå den tredjedel af ifrågasvarande danaarfsmedel, som enligt arfsrätt skulle belöpt på Johan Wilhelm Nilsson, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att af nämnda danaarfsmedel må till förmån för hvardera af sökandena David Florentin Nilsson och Elisabeth Cederman, född Nilsson, afstås ett belopp af ett hundra nittioåtta kronor 82 öre.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts,
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF.

F. v. Essen.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11
december 1891.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: herr friherre VON OTTER,
friherre PALMSTIERNA,
friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHJELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM.

Departementschefen, statsrådet friherre von Essen föredrog vidare:

En af boktryckaren David Florentin Nilsson samt trädgårdsarbetaren Otto Cederman och hans hustru Elisabeth Cederman, född Nilsson, i underdånighet gjord ansökning, att kronans rätt till danaarf efter affidne målaremästaren Carl August Nilssons jemväl affidna hustru Florentina Gustafva Nilsson, född Stare, måtte varda till förmån för sökandena efterskänkt;

öfver hvilken ansökning underdånigt utlåtande afgifvits ej mindre af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län än äfven af kammaradvokatfiskalsembetet, som dervid upplyst, att ifrågavarande dana-

arfsmedel utgjorde, efter afdrag af kammaradvokatfiskalen tillkommande provision, 596 kronor 48 öre.

Med anledning af hvad i ärendet förekommit hemställde statsrådet, att Kongl. Maj:t tacktes i nådig proposition föreslå Riksdagen att medgifva, att af ifrågasvarande danaarfsmedel finge till förmån för hvardera af sökandena David Florentin Nilsson och Elisabeth Cederman, född Nilsson, afstås ett belopp af ett hundra nittioåtta kronor 82 öre.

Hvad statsrådet sålunda hemställt behagade Hans Maj:t Konungen bifalla, och skulle nådig proposition i ärendet till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan — — — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

C. Blomstedt.

N:o 20.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående beviljande af vissa förmåner för enskilda jernvägsanläggningar; gifven Stockholms slott den 18 december 1891.

Under åberopande af hvad bilagda utdrag af protokollet öfver civilärenden för denna dag innehåller, vill Kongl. Maj:t härmed i nåder föreslå Riksdagen medgifva, att Kongl. Maj:t må, der så pröfvas lämpligt, berättiga kommuner, enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af